

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind prevenirea și combaterea terorismului

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. – Terorismul reprezintă ansamblul de acțiuni și/sau amenințări, care prezintă pericol public și afectează securitatea națională, având următoarele caracteristici:

a) sunt săvârșite premeditat de entități teroriste, motivate de concepții și atitudini extremiste, ostile față de alte entități, împotriva cărora acționează prin modalități violente și/sau distructive;

b) au ca scop realizarea unor obiective specifice, de natură politică;

c) vizează factori umani și/sau factori materiali din cadrul autorităților și instituțiilor publice, populației civile sau a oricărui alt segment aparținând acestora;

d) produc stări cu un puternic impact psihologic asupra populației, menit să atragă atenția asupra scopurilor urmărite.

Art. 2. – Faptele săvârșite de entitățile teroriste sunt sancționate potrivit prevederilor prezentei legi, dacă îndeplinesc una din următoarele condiții:

a) sunt săvârșite, de regulă, cu violență și produc stări de neliniște, nesiguranță, teamă, panică sau teroare în rândul populației;

b) atentează grav asupra factorilor umani specifici și nespecificali, a factorilor materiali;

c) urmăresc realizarea unor obiective specifice, de natură politică, prin determinarea autorităților statului sau a unei organizații internaționale să dispună, să renunțe sau să influențeze luarea unor decizii în favoarea entității teroriste.

Art. 3. – Actele de terorism sunt de natură transnațională, dacă:

a) sunt săvârșite pe teritoriul a cel puțin două state;

b) sunt săvârșite pe teritoriul unui stat, dar o parte a planificării, pregătirii, conducerii sau a controlului acestora are loc pe teritoriul altui stat;

c) sunt săvârșite pe teritoriul unui stat, dar implică o entitate teroristă care desfășoară activități pe teritoriul altui stat;

d) sunt săvârșite pe teritoriul unui stat, dar au efecte substanțiale pe teritoriul altui stat.

Art. 4. – În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următorul înțeles:

1. *entitate teroristă* – persoană, grupare, grup structurat sau organizație, care:

a) comite sau participă la acte teroriste;

b) se pregătește să comită acte teroriste;

c) promovează sau încurajează terorismul;

d) sprijină, sub orice formă, terorismul.

2. *terorist* – persoana care a săvârșit o infracțiune prevăzută de prezenta lege ori intenționează să pregătească, să comită, să faciliteze sau să instige la acte de terorism;

3. *grup structurat* – un grup care nu este format aleatoriu pentru săvârșirea imediată a unui act terorist, nu presupune un număr constant de membri și nu necesită stabilirea, în prealabil, a rolului acestora, sau a unei structuri ierarhice;

4. *grupare teroristă* – grup structurat mai mare de două persoane, înființat de o anumită perioadă de timp și care acționează concertat pentru comiterea de acte teroriste;

5. *organizație teroristă* – structură constituită ierarhic, cu ideologie proprie de organizare și acțiune, având reprezentare atât la

nivel național, cât și internațional și care, pentru realizarea scopurilor specifice folosește modalități violente și/sau distructive;

6. *conducerea unei entități teroriste* – îndrumarea, supravegherea, controlul sau coordonarea activităților unui grup structurat, grupare sau organizație teroristă;

7. *acțiuni teroriste* – pregătirea, planificarea, favorizarea, comiterea, conducerea, coordonarea și controlul asupra actului terorist, precum și orice alte activități desfășurate ulterior comiterii acestuia, dacă au legătură cu actul terorist;

8. *resurse financiare* – fondurile colectate sau realizate, direct sau indirect, precum și conturile aparținând persoanelor fizice sau juridice, ori depozitele bancare ale acestora;

9. *resurse logistice* – bunuri mobile sau imobile, deținute cu orice titlu, mijloace de telecomunicații, mijloace de comunicare în masă standard sau speciale, societăți comerciale, mijloace de îndoctrinare, instruire și antrenament, documente de identitate contrafăcute sau eliberate în baza unor declarații false, elemente de deghizare și mascare, precum și orice alte bunuri;

10. *factori umani specifici* – persoanele incluse direct în mecanismele funcționale politogene ale entității-țintă, respectiv demnitari, militari, funcționari, precum și reprezentanți ai unor organizații internaționale;

11. *factori umani nespecifici* – persoanele incluse indirect în mecanismele politogene ale entității-țintă, în general populația civilă;

12. *factori materiali* – factorii de mediu, culturile agricole și șeptelul, alimentele și alte produse de consum curent, obiectivele de importanță strategică, militare sau cu utilitate militară, facilitățile de infrastructură ale vieții sociale, facilitățile de stat și guvernamentale, sistemele de transport, telecomunicații și informaționale, simbolurile și valorile naționale, precum și bunurile mobile sau imobile ale organizațiilor internaționale;

13. *facilități de stat și guvernamentale* – mijloacele de transport permanente sau temporare, folosite de reprezentanții unui stat, membrii guvernului, ai autorității legislative sau judecătorești, funcționarii, angajații unui stat sau ai oricărei alte autorități publice ori ai unei organizații interguvernamentale, în legătură cu actele lor oficiale;

14. *obiective de importanță strategică* – obiectivele forțelor armate sau cele de importanță deosebită pentru apărarea țării, activitatea statului, economie, cultură și artă, localurile misiunilor diplomatice sau

ale unor organizații internaționale, precum și facilitățile de infrastructură sau locurile de utilitate publică;

15. *loc de utilitate publică* – acea parte a unei clădiri, teren, stradă, cale navigabilă, loc comercial, de afaceri, cultural-sportiv, istoric, educațional, religios, de recreere, precum și orice alt loc care este accesibil publicului;

16. *facilități de infrastructură* – utilitatea publică sau privată care asigură sau distribuie servicii în beneficiul populației precum: apă și canalizare, energie, combustibil, comunicații, servicii bancare și servicii medicale, rețele de telecomunicații și informaționale;

17. *sistem de transport* – toate facilitățile, mijloacele de transport și instrumentele publice sau private, folosite în sau pentru serviciile publice, pentru transportul de persoane sau de mărfuri;

18. *criza teroristă* – reprezintă situația de fapt creată anterior sau în urma săvârșirii unui atac terorist, prin care:

a) sunt întrerupte sau afectate grav o serie de activități economice, sociale, politice sau de altă natură;

b) sunt puși în pericol factori umani, specifici și nespecifici, sau factori materiali importanți;

c) siguranța populației sau a unei colectivități este expusă la riscuri majore;

d) este necesar a se acționa prin măsuri defensive ori ofensive pentru înlăturarea amenințărilor generate de situația de fapt creată;

19. *profit al entității teroriste* – orice bun care reprezintă, parțial sau total, direct sau indirect, un beneficiu obținut în urma săvârșirii actelor teroriste sau a desfășurării unor activități conexe terorismului;

20. *intervenție antiteroristă* – ansamblul măsurilor defensive, realizate anterior producerii unor atacuri teroriste iminente, folosite pentru reducerea vulnerabilității factorilor umani, specifici și nespecifici și a factorilor materiali;

21. *intervenție contrateroristă* – ansamblul măsurilor ofensive realizate în scopul capturării sau anihilării teroriștilor, eliberării ostaticilor și restabilirii ordinii legale, în cazul desfășurării ori producerii unui atac terorist.

CAPITOLUL II

Realizarea activității de prevenire și combatere a terorismului

Secțiunea 1

Sistemul Național de Prevenire și Combatere a Terorismului

Art. 5. – Prevenirea și combaterea terorismului se realizează în conformitate cu prevederile convențiilor internaționale privind reprimarea terorismului, la care România este parte, precum și cu respectarea reglementărilor internaționale și a legislației interne referitoare la drepturile omului.

Art. 6. – (1) La nivel național, activitatea de prevenire și combatere a terorismului se organizează și se desfășoară în mod unitar, potrivit prezentei legi.

(2) În acest scop, cooperarea în domeniu se realizează ca Sistem Național de Prevenire și Combatere a Terorismului, denumit în continuare SNPCT, la care participă următoarele autorități și instituții publice:

- a) Serviciul Român de Informații, cu rol de coordonare tehnică;
- b) Ministerul Administrației și Internelor;
- c) Ministerul Apărării Naționale;
- d) Ministerul Afacerilor Externe;
- e) Ministerul Economiei și Comerțului;
- f) Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale;
- g) Ministerul Mediului și Gospodăririi Apelor;
- h) Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului;
- i) Ministerul Sănătății;
- j) Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației;
- k) Ministerul Finanțelor Publice;
- l) Ministerul Integrării Europene;
- m) Ministerul Justiției;
- n) Serviciul de Informații Externe;
- o) Serviciul de Protecție și Pază;
- p) Serviciul de Telecomunicații Speciale;
- q) Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție;
- r) Banca Națională a României;
- s) Agenția Națională de Control al Exporturilor;
- t) Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor;
- u) Comisia Națională pentru Controlul Activităților Nucleare.

(3) În structura Serviciului Român de Informații – ca autoritate națională în domeniu – se înființează Centrul de Coordonare Operativă Antiteroristă, denumit în continuare CCOA, prin intermediul căruia Serviciul asigură coordonarea tehnică a SNPCT.

Art. 7. – În scopul prevenirii și combaterii actelor de terorism și a faptelor asimilate acestora, autoritățile și instituțiile publice componente ale SNPCT desfășoară activități specifice, individual sau în cooperare, în conformitate cu atribuțiile și competențele lor legale și cu prevederile Protocolului general de organizare și funcționare a Sistemului Național de Prevenire și Combatere a Terorismului, aprobat de Consiliul Suprem de Apărare a Țării.

Art. 8. – Ministerele și celelalte autorități și instituții publice cu atribuții în aplicarea prevederilor prezentei legi au obligația de a sesiza Serviciul Român de Informații cu privire la persoanele fizice și juridice suspecte de săvârșirea sau favorizarea în orice mod a actelor de terorism.

Art. 9. – Instituțiile și persoanele juridice, altele decât cele din componența SNPCT, precum și persoanele fizice care au cunoștință despre date și indicii privind comiterea, favorizarea ori finanțarea actelor de terorism, au următoarele obligații:

- a) să sesizeze, de îndată, autoritățile competente în domeniu;
- b) să permită reprezentanților acestora accesul în imobile, precum și la datele și informațiile care au legătură cu actele de terorism;
- c) să acorde sprijinul necesar îndeplinirii atribuțiilor pe linia prevenirii și combaterii terorismului, la solicitarea autorităților competente.

Art. 10. – Atribuțiile specifice, potrivit art. 7, pe linia prevenirii terorismului constau în:

- a) activități informativ-operative;
- b) activități împotriva fluxurilor de alimentare cu resurse umane a entităților teroriste, desfășurate în interiorul și/sau exteriorul teritoriului național;
- c) activități împotriva fluxurilor de alimentare cu mijloace specifice de acțiune, precum și cu resurse financiare, logistice sau informaționale a entităților teroriste, desfășurate în interiorul și/sau exteriorul teritoriului național;

d) activități de pază, protecție și alte forme speciale de descurajare realizate de către forțele unor autorități și instituții publice din componența SNPCT, pentru asigurarea securității principalelor categorii de factori umani și de obiective autohtone ori străine de pe teritoriul național, precum și a principalelor obiective românești din străinătate, potențial vizate de entități teroriste;

e) activități de pregătire a intervenției în urgențe civile, generate de acțiuni teroriste, în vederea limitării și combaterii efectelor acestora;

f) activități de informare și relații publice;

g) activități de cooperare internațională;

h) activități de instruire și perfecționare profesională;

i) activități destinate optimizării continue a cadrului legislativ aplicabil categoriilor de misiuni ce revin SNPCT, inclusiv sub aspect penal și procesual-penal.

Art. 11. – Atribuțiile specifice, potrivit art. 7, pe linia combaterii terorismului constau în:

a) activități de identificare și alte activități desfășurate, potrivit atribuțiilor autorităților și instituțiilor publice componente, în vederea tragerii la răspundere, potrivit legii, a persoanelor care inițiază, pregătesc, comit ori favorizează actele de terorism;

b) intervenția antiteroristă, în situația iminenței producerii unui atac terorist și, respectiv, intervenția contrateroristă când se desfășoară ori s-au produs atacuri teroriste;

c) participarea la operațiuni de combatere a terorismului, prin cooperare internațională.

Art. 12. – (1) În cazul unui atac terorist, Serviciul Român de Informații, prin unitatea specializată, execută intervenția contrateroristă, independent sau în cooperare cu alte forțe abilitate, pe întreg teritoriul țării, asupra obiectivelor atacate sau ocupate de teroriști, în scopul capturării sau anihilării acestora, eliberării ostaticilor și restabilirii ordinii legale.

(2) Intervenția contrateroristă se execută cu aprobarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării și se realizează potrivit metodologiei elaborate de Serviciul Român de Informații, aprobată prin Hotărâre a Consiliului Suprem de Apărare a Țării.

(3) Intervenția antiteroristă, în situația iminenței producerii unui atac terorist, se realizează în condițiile metodologiei aprobate de conducerea Serviciului Român de Informații.

(4) La solicitarea Serviciului Român de Informații, în funcție de amploarea și natura acțiunii teroriste, pot fi angrenate, în condițiile legii, forțe cu misiuni specifice din Ministerul Administrației și Internelor, Ministerul Apărării Naționale și Serviciul de Protecție și Pază, precum și din alte structuri din sistemul securității și apărării naționale.

Art. 13. – (1) Pentru îndeplinirea atribuțiilor prevăzute în art.10 și art.11, autoritățile și instituțiile publice componente ale SNPCT desemnează reprezentanți la nivelul secretarilor sau al subsecretarilor de stat, care se întrunesc în ședință plenară, cel puțin o dată pe an, la care participă și prim-adjunctul procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

(2) Autoritățile și instituțiile publice componente ale SNPCT desemnează experți permanenți, care constituie un Grup de lucru ce se întrunește o dată la 6 luni sau ori de câte ori este nevoie.

(3) Cu ocazia întrunirilor, prevăzute la alin.(2), Grupul de lucru evaluează modul de îndeplinire a prevederilor Protocolului general de organizare și funcționare a SNPCT și prezintă Consiliului Suprem de Apărare a Țării rapoarte în consecință.

Art. 14. – (1) Centrul de Coordonare Operativă Antiteroristă este structura organizatorico-funcțională ce asigură continuitatea și coerența funcționării sistemului de legătură ce articulează componentele SNPCT.

(2) Autoritățile și instituțiile publice din componența SNPCT vor desemna câte un reprezentant permanent la CCOA, în vederea asigurării schimbului de date și informații.

(3) Structura și efectivele acestuia se aprobă prin Hotărâre a Consiliului Suprem de Apărare a Țării.

(4) În termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a legii, Serviciul Român de Informații va supune aprobării Consiliului Suprem de Apărare a Țării Regulamentul de organizare și funcționare a CCOA.

Art. 15. – Autoritățile și instituțiile publice cu responsabilități în SNPCT asigură accesul reprezentanților CCOA în sediile lor și în obiectivele speciale din componența acestora pentru verificarea

informațiilor și/sau desfășurarea activităților specifice de prevenire și combatere a terorismului.

Art. 16. – Sunt exceptate de la prevederile art.15 Serviciul Român de Informații, Ministerul Apărării Naționale, Ministerul Administrației și Internelor, Serviciul de Informații Externe, Serviciul de Protecție și Pază și Serviciul de Telecomunicații Speciale.

Art. 17. – Centrul de Coordonare Operativă Antiteroristă are următoarele atribuții:

a) coordonează activitățile desfășurate în cadrul SNPCT, prin reprezentanți desemnați de autoritățile și instituțiile publice din componența Sistemului;

b) asigură operativ schimbul de date și informații între autoritățile și instituțiile publice componente ale SNPCT, privind activitățile cu caracter terorist;

c) integrează datele și informațiile obținute în scopul stabilirii și întreprinderii măsurilor care se impun;

d) monitorizează activitățile teroriste și informează operativ autoritățile și instituțiile publice abilitate din cadrul SNPCT;

e) în situații de criză teroristă asigură suportul logistic și operațional pentru funcționarea operativă a Centrului Național de Acțiune Antiteroristă, care este integrat funcțional în mecanismul general de gestionare a crizelor și organizat conform legii;

f) transmite către autoritățile și instituțiile publice competente din cadrul SNPCT datele și informațiile care fac obiectul întreprinderii de măsuri, conform atribuțiilor legale.

Art. 18. – În structura organizatorică a autorităților și instituțiilor publice componente ale SNPCT se înființează compartimente speciale, cu funcționare permanentă, și se desemnează persoane care asigură suportul structural și funcțional pentru desfășurarea coerentă a activităților de cooperare, precum și legătura continuă cu CCOA.

Art. 19. – (1) Sarcina privind actualizarea periodică a prevederilor Protocolului general de organizare și funcționare a SNPCT revine membrilor Sistemului, în funcție de modificările înregistrate în domeniu, precum și Serviciului Român de Informații, în calitate de

coordonator tehnic.

(2) Orice modificare a Protocolului general de organizare și funcționare a SNPCT va fi supusă aprobării Consiliului Suprem de Apărare a Țării.

Secțiunea a 2-a

Măsuri privind desfășurarea unor activități în scopul culegerii de informații

Art. 20. – Amenințările la adresa securității naționale a României, prevăzute de art.3 din Legea nr.51/1991 privind siguranța națională a României, inclusiv faptele de terorism prevăzute în prezenta lege, constituie temeiul legal pentru a se propune procurorului de către organele de stat cu atribuții în domeniul securității naționale, în cazuri justificate, să solicite autorizarea efectuării unor activități în scopul culegerii de informații, constând în: interceptarea și înregistrarea comunicațiilor, căutarea unor informații, documente sau înscrisuri pentru a căror obținere este necesar accesul într-un loc, la un obiect sau deschiderea unui obiect; ridicarea și repunerea la loc a unui obiect sau document, examinarea lui, extragerea informațiilor pe care acestea le conțin cât și înregistrarea, copierea sau obținerea de extrase prin orice procedee; instalarea de obiecte, întreținerea și ridicarea acestora din locurile în care au fost depuse.

Art. 21. – (1) Propunerea se formulează în scris și trebuie să cuprindă: date sau indicii din care să rezulte existența unei amenințări la adresa securității naționale pentru a cărei descoperire, prevenire sau contracarare se impune emiterea autorizării; categoriile de activități pentru a căror efectuare este necesară autorizarea; identitatea persoanei ale cărei comunicații trebuie interceptate, dacă este cunoscută, sau a persoanei care deține informațiile, documentele ori obiectele ce trebuie obținute; descrierea generală, dacă și când este posibil, a locului unde urmează a fi efectuate activitățile autorizate; durata de valabilitate a autorizării.

(2) Propunerea se înaintează procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și este examinată sub aspectul temeiniciei și legalității de procurori anume desemnați de acesta.

(3) Dacă se apreciază că propunerea este nejustificată, procurorul o respinge prin rezoluție motivată, comunicând aceasta, de îndată, organului care a formulat-o.

(4) Dacă în termen de 24 de ore de la înregistrarea cererii se apreciază că propunerea este întemeiată și sunt întrunite toate condițiile prevăzute de lege, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau înlocuitorul de drept al acestuia solicită în scris președintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție autorizarea activităților propuse.

(5) Solicitarea trebuie să cuprindă datele menționate în alin. (1).

(6) Solicitarea este examinată în camera de consiliu de judecători anume desemnați de președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, care o admit sau o resping motivat, prin încheiere.

(7) În cazul în care solicitarea este respinsă, aceasta se restituie procurorului, împreună cu un exemplar al încheierii.

(8) Dacă apreciază că solicitarea este justificată, o dată cu încheierea de admitere judecătorul emite mandat prin care autorizează efectuarea activităților propuse.

(9) Mandatul se înmânează reprezentantului anume desemnat al organului care a propus autorizarea și trebuie să cuprindă: categoriile de comunicații care pot fi interceptate, categoriile de informații, documente sau obiecte care pot fi obținute; datele de identitate ale persoanei ale cărei comunicații trebuie interceptate sau care se află în posesia datelor, informațiilor ori obiectelor ce trebuie obținute - dacă sunt cunoscute; descrierea generală a locului în care urmează a fi executat mandatul; organul împuternicit cu executarea; durata de valabilitate a mandatului.

(10) Durata de valabilitate a mandatului nu poate depăși 6 luni; în cazuri întemeiate, judecători anume desemnați de președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție pot prelungi, la cerere, durata mandatului, fiecare prelungire neputând depăși 3 luni.

(11) În acest caz se va urma procedura prevăzută în alin.(1)-(9).

(12) Solicitarea, emiterea și punerea în aplicare a mandatului se fac cu respectarea preverilor Legii nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate.

(13) Organele care au propus autorizarea activităților pentru care s-a emis mandatul sunt obligate să le întrerupă de îndată atunci când temeiurile care le-au justificat au încetat și să informeze despre aceasta pe procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație

și Justiție.

(14) Aceleași organe au obligația să informeze în scris pe procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție despre rezultatul activităților autorizate prin mandat și despre măsurile luate, conform legii.

Art. 22. – (1) În situații deosebite, care impun înlăturarea unor pericole iminente pentru securitatea națională, organele de stat specializate cu atribuții în domeniu pot efectua activitățile prevăzute de art. 20, fără autorizarea menționată de prezenta lege, urmând ca solicitarea să fie înaintată de îndată ce este posibil, dar nu mai târziu de 48 de ore.

(2) Dacă judecătorul apreciază că nu se mai impune continuarea activităților prevăzute la alin. (1), dispune încetarea de îndată a acestora.

CAPITOLUL III

Prevenirea finanțării actelor de terorism

Secțiunea I

Operațiuni financiar-bancare interzise

Art. 23. – (1) Sunt interzise operațiunile financiar-bancare între rezidenți și nerezidenți, precum și între nerezidenți, constând în operațiuni de cont curent sau de cont de capital, inclusiv operațiunile de schimb valutar, astfel cum sunt definite prin reglementările valutare emise de Banca Națională a României, efectuate pentru sau în contul persoanelor fizice ori juridice prevăzute în anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr.159/2001 pentru prevenirea și combaterea utilizării sistemului financiar-bancar în scopul finanțării de acte de terorism, aprobată prin Legea nr.466/2002.

(2) Activele persoanelor cuprinse în anexa prevăzută la alin.(1) sunt blocate, fiind interzis orice transfer, prin orice modalitate, inclusiv bancară.

Art. 24. – (1) Anexa prevăzută la art.23 alin.(1) se completează și se actualizează periodic prin hotărâre a Guvernului, în baza informațiilor primite de la Consiliul de Securitate al Organizației Națiunilor Unite.

(2) Completarea și actualizarea anexei se fac, în măsura posibilului, cu date de identificare a persoanelor fizice și juridice precum naționalitatea, cetățenia, data și locul nașterii, în cazul persoanelor fizice, și sediul, naționalitatea și numărul de înregistrare, în cazul persoanelor juridice.

(3) Datele de identificare se solicită Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite de către Ministerul Afacerilor Externe, la cererea Ministerului Finanțelor Publice.

Art. 25. – Personalul instituțiilor financiar-bancare are obligația de a refuza efectuarea operațiunilor prevăzute la art.23 alin.(1) și de a sesiza, de îndată, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel.

Secțiunea a 2-a

Operațiuni financiar-bancare supuse autorizării

Art. 26. – (1) Autoritățile și instituțiile publice cu responsabilități în SNPCT, precum și Oficiul Național al Registrului Comerțului, Comisia Națională a Valorilor Mobiliare și Comisia de Supraveghere a Asigurărilor colaborează pentru întocmirea și actualizarea listelor cuprinzând persoanele fizice și juridice suspecte de săvârșirea sau finanțarea actelor de terorism, altele decât cele menționate în anexa prevăzută la art.23 alin.(1), care se transmit CCOA.

(2) Listele cuprind și datele de identificare prevăzute la art.24 alin. (2).

(3) În cazul în care listele nu cuprind datele de identificare, CCOA solicită efectuarea verificărilor care se impun pentru obținerea informațiilor necesare, potrivit competențelor ce revin fiecărei instituții.

Art. 27. – Listele rezultate sunt transmise de CCOA Ministerului Finanțelor Publice, care întocmește o listă unică pe baza listelor prevăzute la art.26 alin.(1), pe care o supune spre aprobare Guvernului.

Art. 28. – Operațiunile financiar-bancare prevăzute la art.23 alin.(1), dacă sunt efectuate pentru sau în contul persoanelor înscrise în lista prevăzută la art.27, sunt supuse autorizării prealabile a Băncii Naționale a României, a Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare și a Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, după caz.

Art. 29. – (1) Personalul instituțiilor financiar-bancare are obligația de a sesiza conducerea instituției din care face parte cu privire la solicitarea de a efectua operațiunea financiar-bancară supusă autorizării.

(2) Instituțiile financiar-bancare din România prezintă de îndată Băncii Naționale a României, Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare sau Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor documentația privind operațiunea financiar-bancară supusă autorizării.

Art. 30. – (1) Banca Națională a României, Comisia Națională a Valorilor Mobiliare sau Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, în termen de 5 zile de la prezentarea documentației, emite autorizarea operațiunii prevăzute la art.28 sau, după caz, refuză emiterea autorizării și sesizează Parchetul de pe lângă Curtea de Apel, precum și Serviciul Român de Informații.

(2) Banca Națională a României, Comisia Națională a Valorilor Mobiliare și Comisia de Supraveghere a Asigurărilor emit, în termen de 30 zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, reglementări privind documentația necesară operațiunilor financiar-bancare supuse autorizării.

Art. 31. – Banca Națională a României, Comisia Națională a Valorilor Mobiliare și Comisia de Supraveghere a Asigurărilor controlează modul de aducere la îndeplinire de către instituțiile supravegheate a dispozițiilor prezentei legi și aplică sancțiunile legale prevăzute în competența acestora.

CAPITOLUL IV

Infrațiuni și contravenții

Art. 32. – (1) Constituie acte de terorism următoarele infrațiuni săvârșite în condițiile prevederilor art.2:

a) infrațiunile de omor, omor calificat și omor deosebit de grav, prevăzute în art.174-176 din Codul penal, vătămarea corporală și vătămarea corporală gravă, prevăzute în art.181 și art.182 din Codul penal, precum și lipsirea de libertate în mod ilegal, prevăzută în art.189 din Codul penal;

b) infrațiunile prevăzute în art.106-109 din Ordonanța Guvernului nr.29/1997 privind Codul aerian, republicată;

c) infracțiunile de distrugere, prevăzute în art.217 și art.218 din Codul penal;

d) infracțiunile de nerespectare a regimului armelor și munițiilor, nerespectare a regimului materialelor nucleare și a altor materii radioactive, precum și nerespectare a regimului materiilor explozive, prevăzute în art.279, art. 279¹ și art. 280 din Codul penal;

e) producerea, dobândirea, deținerea, transportul, furnizarea sau transferarea către alte persoane, direct sau indirect, de arme chimice sau biologice, precum și cercetarea în domeniu sau dezvoltarea de asemenea arme;

f) introducerea sau răspândirea în atmosferă, pe sol, în subsol sau în apă de produse, substanțe, materiale, microorganisme sau toxine de natură să pună în pericol sănătatea oamenilor sau a animalelor ori mediul înconjurător;

g) amenințarea cu săvârșirea faptelor prevăzute la lit.a)-f).

(2) Actele de terorism, prevăzute la alin.(1), se pedepsesc astfel:

a) în cazul infracțiunilor prevăzute la alin.(1) lit.a)-d) maximul pedepsei cu închisoarea prevăzută de lege se majorează cu 5 ani, fără a putea depăși maximul general al pedepsei închisorii și se aplică pedeapsa interzicerii unor drepturi;

b) în cazul infracțiunii prevăzute la alin.(1) lit.e)-f) pedeapsa este închisoarea de la 15 la 20 ani și interzicerea unor drepturi, iar în cazul infracțiunii prevăzute la alin.(1) lit.g) pedeapsa este închisoarea de la 3 la 10 ani și interzicerea unor drepturi.

(3) În cazul infracțiunilor de distrugere prevăzute la art.217 din Codul Penal, săvârșite în condițiile alin. (1), nu se poate aplica pedeapsa amenzii.

(4) Tentativa se pedepsește.

(5) Se consideră tentativă și producerea sau procurarea mijloacelor ori instrumentelor, precum și luarea de măsuri în vederea săvârșirii infracțiunilor prevăzute la alin.(1).

Art. 33. – (1) Sunt asimilate actelor de terorism următoarele fapte:

a) procurarea, deținerea, confecționarea, fabricarea sau furnizarea, ori, după caz, producerea de mijloace distructive, substanțe toxice, materiale, microorganisme sau alte substanțe ori mijloace vătămătoare, de natură să pună în pericol sănătatea oamenilor sau a animalelor ori mediul înconjurător, în scop terorist;

b) recrutarea, instruirea sau pregătirea entităților teroriste în vederea folosirii armelor de foc, munițiilor, explozivilor, armelor chimice, biologice, bacteriologice sau nucleare, precum și în scopul facilitării ori comiterii de acte de terorism;

c) înlesnirea intrării/ieșirii, în/din țară, găzduirea ori facilitarea accesului în zona obiectivelor vizate a persoanei despre care se cunoaște că a sprijinit/săvârșit sau urmează să sprijine/săvârșască un act terorist;

d) culegerea și deținerea în scopul transmiterii, ori punerea la dispoziție de date și informații despre obiective vizate de teroriști, fără drept;

e) promovarea unor idei, concepții sau atitudini în scopul susținerii cauzei și/sau activității entității teroriste;

f) spălarea de bani, bancruta frauduloasă, actele de corupție, șantajul, traficul de persoane, traficul ilicit de droguri și precursori, contrabanda, traficul cu autoturisme furate, falsificarea de monedă sau de alte valori precum și orice alte infracțiuni având ca finalitate realizarea unui profit în folosul entității teroriste;

g) orice alte fapte comise cu intenția de a sprijini, înlesni, ascunde sau de a determina săvârșirea actelor de terorism.

(2) Faptele prevăzute la alin.(1) se pedepsesc astfel:

a) cu închisoare de la 10 la 15 ani și interzicerea unor drepturi, cele prevăzute la lit. a) și b);

b) cu închisoare de la 5 la 10 ani și interzicerea unor drepturi, cele prevăzute la lit. c), d) și e);

c) cu închisoare de la 1 la 5 ani și interzicerea unor drepturi, cele prevăzute la lit. g).

(3) În cazul infracțiunilor prevăzute la alin.(1) lit.f), maximul pedepsei prevăzute de legislația în vigoare se majorează cu 3 ani, fără a se putea depăși maximul general al pedepsei închisorii.

Art. 34. – (1) Constituie acte de terorism și fapta persoanei, săvârșită în condițiile art. 2, de a:

a) pune stăpânire pe o navă ori pe o platformă fixă sau de a exercita controlul asupra acestora prin violență ori amenințare cu violență;

b) comite un act de violență împotriva unei persoane aflate la bordul unei nave ori al unei platforme fixe, dacă aceste acte sunt de natură să compromită siguranța navei ori a platformei fixe;

c) distruge o platformă fixă ori o navă sau de a cauza daune platformei fixe ori încărcăturii unei nave, de natură să compromită siguranța platformei ori a navigației navei;

d) plasa sau face să se plaseze pe o navă ori pe o platformă fixă, prin orice mijloc, un dispozitiv ori o substanță aptă să le distrugă sau care să cauzeze platformei, navei ori încărcăturii sale daune ce compromis sau sunt de natură a compromite siguranța platformei sau a navigației navei;

e) distruge sau avaria în mod grav o platformă fixă ori instalații sau servicii de navigație ori a le produce grave perturbații în funcționare, dacă unul dintre aceste acte este de natură să compromită siguranța platformei fixe sau a navigației unei nave;

f) comunica o informație cunoscând că este falsă și, prin aceasta, compromite siguranța navigației unei nave;

g) răni sau ucide orice persoană, când aceste fapte prezintă o legătură de conexitate cu una dintre infracțiunile prevăzute la lit. a)-f).

(2) Faptele prevăzute la alin. (1) se pedepsesc astfel:

a) în cazul infracțiunilor prevăzute la lit. a)-e) și g), cu închisoare de la 15 la 25 de ani și interzicerea unor drepturi;

b) în cazul infracțiunii prevăzute la lit. f) cu închisoare de la 10 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi.

(3) Tentativa se pedepsește.

(4) Se consideră tentativă și producerea sau procurarea mijloacelor ori instrumentelor, precum și luarea de măsuri în vederea săvârșirii infracțiunilor prevăzute la alin. (1).

Art. 35. – (1) Fapta persoanei de a conduce o entitate teroristă se pedepsește cu detențiunea pe viață sau cu detențiunea severă de la 15 la 25 de ani și interzicerea unor drepturi.

(2) Fapta de a se asocia sau de a iniția constituirea unei asocieri în scopul săvârșirii de acte de terorism ori aderarea sau sprijinirea, sub orice formă, a unei astfel de asocieri, se pedepsește cu închisoare de la 10 la 15 ani, fără a se putea depăși maximul pedepsei prevăzute de lege pentru infracțiunea ce intră în scopul asocierii.

Art. 36. – (1) Punerea la dispoziția unei entități teroriste de bunuri mobile sau imobile, cunoscând că acestea sunt folosite pentru sprijinirea sau săvârșirea actelor de terorism, precum și realizarea sau colectarea de fonduri, direct sau indirect, ori efectuarea de orice

operațiuni financiar-bancare, în vederea finanțării actelor de terorism, se sancționează cu închisoare de la 15 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi.

(2) Bunurile mobile sau imobile puse la dispoziția entității teroriste, precum și fondurile realizate sau colectate în scopul finanțării actelor de terorism se confiscă, iar dacă acestea nu se găsesc, condamnatul este obligat la plata echivalentului lor în bani.

Art. 37. – (1) Amenințarea unei persoane sau a unei colectivități, prin orice mijloace, cu răspândirea sau folosirea de produse, substanțe, materiale, microorganisme sau toxine de natură să pună în pericol sănătatea oamenilor sau a animalelor ori mediul înconjurător constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 2 la 5 ani.

(2) Amenințarea adresată unui stat, unei organizații internaționale sau unei persoane fizice ori juridice cu folosirea armelor biologice, a materialelor nucleare, a altor materiale radioactive sau a materialelor explozive, în scop terorist, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 la 12 ani.

(3) Dacă fapta prevăzută la alin.(2) este condiționată de îndeplinirea sau neîndeplinirea unui act sau când prin amenințare, sub orice formă, se pretinde a se da ori a se preda asemenea materiale, pedeapsa este închisoarea de la 5 la 15 ani și interzicerea unor drepturi.

Art. 38. – Alarmarea, fără un motiv întemeiat, a unei persoane sau a publicului, a organelor specializate pentru a interveni în caz de pericol ori a organelor de menținere a ordinii publice, prin corespondență, telefon sau orice alte mijloace de transmitere la distanță cu privire la răspândirea sau folosirea de produse, substanțe, materiale, microorganisme sau toxine de natură să pună în pericol sănătatea oamenilor sau a animalelor ori mediul înconjurător se pedepsește cu închisoare de la 1 la 3 ani.

Art. 39. – Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani și interzicerea unor drepturi fapta persoanei care administrează, cu știință, bunuri care aparțin unor entități teroriste, în nume propriu, prin tănuire sau prin transfer către alte persoane, ori care sprijină, în orice mod, astfel de fapte.

Art. 40. – (1) Competența de judecată în primă instanță a infracțiunilor de terorism aparține Curții de Apel.

(2) Procedura de urmărire penală și de judecată este cea prevăzută de lege pentru infracțiunile flagrante.

Art. 41. – Operatorii sau furnizorii de servicii poștale, precum și cei de rețele de comunicații electronice au obligația de a transmite, de îndată, procurorului, la solicitarea scrisă a acestuia, informațiile necesare identificării persoanelor suspecte de pregătirea sau săvârșirea actelor de terorism.

Art. 42. – (1) Constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 50.000.000 lei la 100.000.000 lei următoarele fapte:

a) nerespectarea obligațiilor prevăzute la art.25 și art.29 de către personalul instituțiilor financiar bancare;

b) nerespectarea obligațiilor prevăzute la art.30 alin.(1) de către Banca Națională a României, Comisia Națională a Valorilor Mobiliare sau Comisia de Supraveghere a Asigurărilor;

c) nerespectarea obligației prevăzute la art.41 de către operatorii sau furnizorii de servicii poștale, respectiv de către cei de rețele de comunicații electronice.

(2) Sancțiunile contravenționale pot fi aplicate și persoanelor juridice.

(3) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la alin.(1) se fac de către personalul împuternicit în acest scop de Banca Națională a României, Comisia Națională a Valorilor Mobiliare, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, precum și de Ministerul Administrației și Internelor, după caz.

Art. 43. – Dispozițiile reglementărilor generale referitoare la regimul juridic al contravențiilor se aplică în mod corespunzător.

Art. 44. – (1) Împotriva cetățenilor străini sau apatrizilor despre care există date sau indicii temeinice că intenționează să desfășoare acte de terorism ori de favorizare a terorismului se dispune măsura de declarare ca persoană indezirabilă pentru România sau de întrerupere a dreptului de ședere în țară, dacă împotriva acestora nu s-a dispus măsura nepermitterii ieșirii din țară, potrivit legii privind regimul străinilor în România.

(2) Prevederile alin.(1) se aplică, în mod corespunzător, și solicitanților de azil, refugiaților și victimelor conflictelor armate al căror statut și regim sunt reglementate prin legi speciale.

CAPITOLUL V

Dispoziții finale

Art. 45. – Fondurile financiare necesare CCOA se asigură de la bugetul de stat, prin bugetul Serviciului Român de Informații, iar pentru compartimentele cu atribuții în prevenirea și combaterea terorismului din cadrul autorităților și instituțiilor publice componente ale SNPCT se asigură prin bugetele autorităților și instituțiilor publice respective.

Art. 46. – Pe data intrării în vigoare a prezentei legi, Ordonanța de urgență a Guvernului nr.141/2001 pentru sancționarea unor acte de terorism și a unor fapte de încălcare a ordinii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.691 din 31 octombrie 2001, aprobată cu modificări prin Legea nr.472/2002, Ordonanța de urgență a Guvernului nr.159/2001 pentru prevenirea și combaterea utilizării sistemului financiar-bancar în scopul finanțării de acte de terorism, cu excepția anexei la aceasta, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.802 din 14 decembrie 2001, aprobată prin Legea nr.466/2002, precum și orice alte dispoziții contrare prezentei legi se abrogă.

Art. 47. – (1) La intrarea în vigoare a Legii nr.301/2004 - Codul penal - art.37 și art.38 din prezenta lege se abrogă.

(2) La aceeași dată art.32, art.35 alin.(2) și art.36 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 32. – Constituie acte de terorism următoarele infracțiuni săvârșite în condițiile prevederilor art. 2:

a) producerea, dobândirea, deținerea, transportul, furnizarea sau transferarea către alte persoane, fără drept, direct sau indirect, de arme chimice sau biologice, precum și cercetarea în domeniu sau dezvoltarea de asemenea arme, fără drept, se pedepsește cu detențiune severă de la 15 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi;

b) preluarea fără drept a unei aeronave, prin orice mijloace, precum și exercitarea fără drept a controlului asupra acesteia se

pedepsească cu detențiune severă de la 15 la 30 de ani și interzicerea unor drepturi;

c) amenințarea cu săvârșirea faptelor prevăzute la lit.b), precum și a faptelor prevăzute în art. 295 alin.(1) lit. a)-e) din Codul Penal se pedepsește cu închisoare strictă de la 3 la 10 ani și interzicerea unor drepturi.

Art. 35. – (2) Fapta de a iniția constituirea unei asocieri în scopul săvârșirii de acte de terorism ori aderarea la sau sprijinirea, sub orice formă, a unei astfel de asocieri, se pedepsește cu închisoare strictă de la 10 la 15 ani, fără a se putea depăși maximumul pedepsei prevăzută de lege pentru infracțiunea ce intră în scopul asocierii.

Art. 36. – (1) Punerea la dispoziția unei entități teroriste de bunuri mobile sau imobile ori efectuarea de orice operațiuni financiar-bancare, în vederea finanțării actelor de terorism, se sancționează cu detențiune severă de la 15 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi.

(2) Bunurile mobile sau imobile puse la dispoziția entității teroriste în scopul finanțării actelor de terorism se confiscă, iar dacă acestea nu se găsesc, condamnatul este obligat la plata echivalentului lor în bani.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor articolului 75 și ale articolului 76 alineatul (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR

Valer Dorneanu

PREȘEDINTELE
SENATULUI

Nicolae Văcăroiu

București,
Nr.